

Cha Ơi Con Đã Về

Nguyễn Quang Hiền

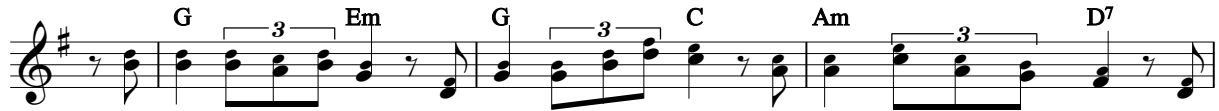
Một người_ ngồi trong nắng, mắt buồn_ đẫm lệ tuôn, ngậm bờ môi cay đắng mơ
(Người) ngồi_ nghe thương nhớ, ôi buồn_ phút quạnh hiu! Nào người chia cơm áo, đâu

từng hạt cơm ngon. Ngày vui_ giờ đã buồn, những cơn say đã tàn. Còn
người hằng thương yêu? Còn chẳng_ người cha hiền, những đêm thâu ưu phiền! Về . .

đâu_ chiều ca múa_ đêm lạc hoan. Người . . . *thôi_ và khẽ nói_ với Cha rằng:*

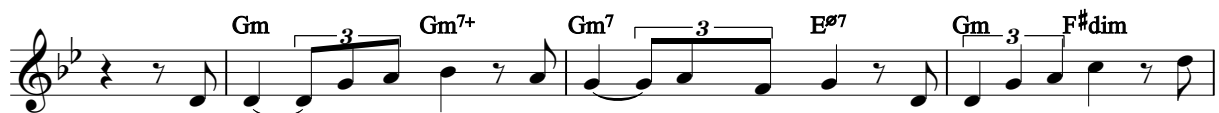
Cha ơ! Nay con đã về, tội đây cùng trời với cha, bao nhiêu tháng năm hoang đàng, một

lần ghi dấu ăn năn. Con xin làm người tôi hầu, trọn đời bên cha dầu yêu. Rồi

mai, những khi âu sầu, còn được_ tình cha xót thương nhiều._____

Một người_ đi trong gió, bước lần_ quãng đường xưa, tìm về nơi xa đó trút

một đời u mê, chiều nay_ người đã về, khóc trong tay cha già, ngậm

vui_ và khẽ nói_ với cha rằng: Cha . . .